

Dosarul nr. 2ra-759/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Mardari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secrieru)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Petru Racoveț, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Petru Racoveț împotriva Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea plăților salariale și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Instituția Publică Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău, s-a casat integral hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 12 octombrie 2018, Petru Racoveț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea plăților salariale și recuperarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 279p din 30 iulie 2018 a directorului - interimar al Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău, a fost concediat din funcția de economist coordonator a instituției, în legătură cu lipsa nemotivată de la serviciu în perioada 9 iulie 2018 – 10 iulie 2018.

În opinia lui Petru Racoveț ordinul sus specificat este ilegal și urmează a fi anulat.

A menționat că potrivit dispoziției administrației din 9 iulie 2018 până la 13 iulie 2018 s-a aflat în concediul de odihnă anual nefolosit anterior, astfel lipsa de la serviciu în perioada 9 iulie 2018 – 10 iulie 2018 se consideră că este motivată.

A invocat că conform art. 86 lit. h) din Codul muncii, numai lipsa nemotivată poate constitui temei de concediere din inițiativa angajatorului.

Reclamantul a susținut că în temeiul art. 89, 90 din Codul muncii, urmează a fi restabilit în funcția deținută anterior cu încasarea în beneficiul lui a salariului pentru

lipsa forțată de la serviciu, începând cu data de 9 iulie 2018 până la data restabilirii, precum și compensarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei care se exprimă prin suferințele psihice (rușine, incomoditate, umilință) cauzate lui prin acțiunile ilegale a pârâtului.

Astfel, reclamantul Petru Racoveț a solicitat anularea ordinului nr. 279p din 30 iulie 2018 prin care a fost concediat din funcția de economist coordonator a Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău; restabilirea în funcția de economist coordonator deținută anterior; încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, începând cu data de 9 iulie 2018 până la data restabilirii în funcția deținută anterior concedierii, compensarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de către Petru Racoveț. A fost anulat ordinul nr. 279p din 30 iulie 2018 a directorului interimar al Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău prin care Petru Racoveț a fost concediat din funcția de economist coordonator al instituției. A fost restabilit Petru Racoveț în funcția deținută anterior de economist coordonator al Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău. S-a încasat din contul Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău în beneficiul lui Petru Racoveț, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 9 iulie 2018 – 28 decembrie 2018. S-a încasat din contul Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău în beneficiul lui Petru Racoveț pentru perioada începând cu data de 28 decembrie 2018 până la data restabilirii în funcția deținută anterior de economist coordonator diferența dintre salariul de economist coordonator și salariul de laborant. S-a încasat din contul Instituției Publice Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău în beneficiul lui Racoveț Petru, prejudiciul moral în mărime de 15 000 de lei.

Prin încheierea din 4 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă cererea depusă de către Instituția Publică Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău, cu privire la emiterea hotărârii suplimentare.

Prin decizia din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Instituția Publică Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău, s-a casat integral hotărârea din 10 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea depusă de Petru Racoveț a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Întru consolidarea soluției sale instanța de apel a constatat că prima instanță examinând cauza în fond, eronat a interpretat dreptul material care guvernează raportul juridic litigios.

Instanța ierarhic inferioară a notat că potrivit Actului de verificare a prezenței la serviciu din 9 iulie 2018 și din 10 iulie 2018, se confirmă lipsa de la serviciu a lui Petru Racoveț.

Totodată, a mai reținut că contestând ordinul de eliberare din funcție, reclamantul/apelant nu a invocat careva temei legal de anulare a acestuia. Or, apelantul/reclamant susține că potrivit Dispoziției administrației din 9 iulie 2018 – 13 iulie 2018 s-a aflat în concediu de odihnă anual nefolosit anterior.

Instanța de apel a învederat faptul că, deși în cererea de chemare în judecată reclamantul/intimat a invocat că a lipsit de la serviciu, deoarece s-a aflat în concediu

de odihnă, indicând aceleași argumente și în explicația acestuia din 27 iulie 2018 (f.d. 44), instanța de fond a argumentat că, prin declarațiile martorilor Nadejda Pohilă și Tudor Popa (f. d. 98-101), s-a relatat că Petru Racoveț este un lucrător foarte bun și că dânsul a anunțat referitor la îmbolnăvirea sa și că pleacă în concediu nefolosit pe o perioadă de o săptămână de zile, inclusiv fiind anunțat directorul interimar cât și contabilul, iar concedierea reclamantului a fost folosită ca o modalitate pentru a fi angajată în funcția deținută de reclamant, o rudă a directorului interimar.

Instanța inferioară a notat că argumentele respective sunt arbitrare și contradictorii, or, pe de o parte se afirmă că salariatul s-a îmbolnăvit, fapt ce urma a fi justificat printr-un certificat medical, sau prin alte mijloace de probă, iar pe de altă parte indică că a fost în concediu de odihnă, în lipsa unui ordin, emis în acest sens.

Drept urmare, instanța ierarhic inferioară nu a stabilit careva temeiuri de anulare a ordinului de concediere nr. 279p din 30 iulie 2018 emis de către Instituția Publică Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău.

La data de 2 martie 2020, Petru Racoveț, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 3 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia și casarea deciziei instanței de apel.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, decizia contestată este pasibilă de a fi castă, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei a interpretat și a aplicat greșit normele de drept material, fapt ce se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) Cod de procedură civilă.

A menționat că în instanța de apel cauza a fost examinată în lipsa apelantului și a reprezentantului, astfel fiind încălcate prevederile art. 8, 26, 27 Cod de procedură civilă, care la rândul său constituie încălcarea dreptului recurentului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

A mai adăugat că soluția instanței de apel de respingere a cerințelor din acțiune este total nemotivată prin careva norme materiale, drept urmare este imposibil de a supune critic o motivare care lipsește în hotărârea contestată. Respectiv, cele expuse denotă incontestabil că instanța de judecată a emis o hotărâre nemotivată și contradictorie, care contravine prevederilor art. 239-241 Cod de procedură civilă.

A explicat că instanțele eronat au stabilit că intimatul a dovedit legalitatea ordinului privind concedierea sa, or, de fapt și de drept circumstanțele și probele prezentate atestă contrariul stabilit de instanță.

A afirmat că intimata nu și-a executat obligațiunea prevăzută de art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, art. 89 lin. (2) din Codul muncii, și anume „la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

Recurentul a opinat că nu este de acord cu constatarea instanței de apel precum că aflarea în concediu de odihnă nu constituie temei de a lipsi motivat de la serviciu.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 8, 15, 429-432, 434, 436-437, 445 Cod de procedură civilă; art. 6, 13 CEDO; art. 8, 11, 14 Cod civil.

Prin referința depusă la 1 iunie 2020 Instituția Publică Centrul de Excelență în Viticultură și Vinificație din Chișinău a invocat că consideră decizia contestată a instanței de apel legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 13 ianuarie 2020 (f.d.153), însă careva date ce ar confirma recepționarea acestora de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul din 2 martie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Petru Racoveț, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Petru Racoveț, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de

apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Petru Racoveț, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Petru Racoveț, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu